

Klassisk musik

Ny udgivelse viser Beethovens forbløffende musikalske alsidighed

5 stjerner

8. februar 2021, kl. 0:00, opdateret 9. februar, kl. 11:30
Af Peter Dürrfeld

Den danske cellist Toke Møldrup og den israelske pianist Yaron Kohlberg har kastet sig over Beethoven på en ny dobbelt-cd, mens den russisk-tyske komponist Alfred Schnittke vækkes til live i en anden ny dansk udgivelse

Beethovens værker for cello og klaver

En dobbelt-cd fra pladeselskabet Aulicus kan opleves som en ny påmindelse om Beethovens forbløffende musikalske alsidighed. Det drejer sig om hans værker for cello og klaver i en indspilning med den danske cellist Toke Møldrup og den israelske pianist Yaron Kohlberg. Kernestoffet er de fem cellosoner, Beethoven nåede at komponere, de to i opus 5, der står i F-dur og g-mol, den midterste (og længste), der har opusnummeret 69 og står i A-dur, samt de to i opus 102 i C-dur og

D-dur. Tidsmæssigt spænder de over en snes år, fra 1796 til 1815.

Møldrup og Kohlberg byder desuden på tre variationsværker, to af dem hentet fra Mozarts udødelige opera ”Tryllefløjten”, nemlig fra duetten ”Bei Männern welche Liebe fühlen” og Papagenos arie ”Ein Mädchen oder Weibchen”. Det tredje er ”12 variationer over ’See the conquering hero comes’” fra Händels sene oratorium ”Judas Maccabæus”. Alle tre værker kan ses som et tegn på, at Beethoven var sig sine musikalske rødder bevidst.

De to musikere spiller med en sikker fornemmelse for denne form for kammermusik. Møldrup har en smuk og egalt syngende celloklang, og Kohlbergs spil illustrerer fint, at Beethoven i en række værker opfattede klaveret som en ligeværdig partner i samspillet, ikke blot en mere eller mindre tilfældig akkompagnatør. Gå selv på jagt i denne meget generøse udgivelse, hvor der er et væld af fine detaljer at fryde sig over, men som godt kunne have fortjent et mere fyldigt teksthæfte, eksempelvis til belysning af værkernes egenart og placering i kammermusikkens historie.

Cellosonater af Alfred Schnittke

Vi bliver i celloens verden. Den danske cellist Carl-Oscar Østerlind har sammen med den prisbelønnede pianist Emil Gryesten for selskabet Danacord tidligere indspillet Brahms’ sonater for cello og klaver, og i en ny udgivelse gælder det den russisk-tyske komponist Alfred Schnittke, der levede fra 1934 til 1998 og i dag bliver betragtet som en af det 20. århundredes mest betydelige komponister. Mange regner ham for en værdig efterfølger til Sjostakovitj, og i årene mellem 1962 og 1972 var han lærer ved det berømte konservatorium i Moskva, der udklækkede en række af epokens største musikere.

Den nye skive fra Danacord har en varighed på en lille time og er tilrettelagt med omhu og indsigt i den forstand, at rækkefølgen så langt fra er tilfældig. Efter Schnittkes første cellosonate fra 1978 følger nemlig en noget lettere tilgængelig sag, hans ”Suite in the old Style” fra 1972, der oprindeligt var skrevet for violin og klaver,

men også med celloen som strygeinstrument demonstrerer Schnittkes en kærlighed til barokkens former og udtrykssprog. Det er mesterligt og ligefrem charmerende, og for lytteren kan suiten opleves som en slags hvilepunkt, inden der afsluttes med den 17 minutter lange og mere udfordrende anden cellosone, som stammer fra 1994.

Carl-Oscar Østerlind har optrådt ved adskillige af verdens store kammermusikfestivaler og som solist med en række orkestre i Danmark, Sverige, USA og Mexico og giver her sammen med Gryesten et spændende bud på et ikke uvæsentligt hjørne af Schnittkes oeuvre.